

Mythologia, Venise, 1567 - X [36] : De Pallade

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[36\] : De Pallade](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IV

[Mythologia, Venise, 1567 - IV, 05 : De Pallade](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[36\] : De Pallas](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[36\] : De Pallas](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [36] : De Pallade, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 01/12/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/984>

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ),

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 294v°-295r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Pallas \(Athéna\)](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologia

animæ, quæ graues molestias & miserias humanas semel expertæ fuerant, ut
 fursum in hæc corpora redirent, nisi aliquam rationem excogitassent, qua fie-
 rent omnium pristinorum incommodorum inmemores. Sic igitur Lethen
 fluuium ea aqua fluere dixerunt, ut semel epota rerum omnium memoriam
 omnino obliteraret. Sed enim fluuius ille ubi sit, dubitari posset, quoniam
 alii apud Inferos esse dixerunt, cû Pythagoras tamen è cœlo descendere ani-
 mas existimauit. ego sanè censes in circulo lunæ fuisse Lethen colloca-
 tam, cum satis aptæ obliuioni vires eius appareant. quippe cum Cancrum
 cœlestis signum portam putauerint per quam animæ hominum ascendant, ac
 descendant, cum per Capricorum istud ipsum a Diis fieri creditum sit.

De Penatibus.

VT autem manifestum fieret omnibus nihil esse quod diuina prouiden-
 tia non gubernetur, nostraque omnia semper diuino consilio protegi, cum
 Dei præsentia nullo in loco carere possimus, non solum Lucinam parturien-
 tibus mulieribus statim adesse sinxerunt, quæ illas a doloribus solueret,
 sed statim nati infantes proprios habere dæmonas continuo crediti sunt, quo-
 rum auxilio per totam vitam fruerentur; hæc opinio ab illa præter antiquo-
 rum ad nostram vsque ætatem perdurauit; nunc hos nuntios Dei nominant:
 physici vero Iouem, Finonem, Minervam, Vestam hos esse dixerunt, vires
 elementorum scilicet, cum illis nati continuo perfruamur; atque hos Deos
 ætheris medium, æris itum, & terram, & summam ætheris partem, quæ vis
 est diuinæ intelligentiæ, quam Minervam nominarunt. Hæc enim numina
 domorum priuatarum, & singulorum in his habitantium, & vniuersarum ci-
 uitatum curam habere putabantur. Alii Apollinem ac Neptunum Penates
 solos putantes in idem reciderunt; calorem, tanquam principium à quo fie-
 ret opus naturæ; & humorem ex quo fieret, principia ponentes. atque ea-
 dem de Laribus dicta sunt.

De Genio.

CREDITVS autem fuit Genius dæmon, non quidem is, per quem vi-
 ueremus, aut cuius auxilio ubique frueremur, sed is, qui nobis semper bona
 consilia suggereret, & quem haberemus in totam vitam nostram consulto-
 rem. Sed cum multa alia quoque Genium proprium, ut plantæ, & anima-
 lia, quæ non egent consilio, habere dicantur; videtur probabilior illorū sen-
 tentia qui occultam vim planetarum, quæ ad omnia hæc pertineret, Genium
 vocatam fuisse putarunt; quare omnia humana & cœlesti vi occultè guber-
 nari, & nihil diuina virtute vacare tradiderunt.

De Pallade.

VT vero demonstratêt antiqui non sola vi cœlesti mortalium res guber-
 nari, sed etiam prudentiæ hominum aliquid loci relictum esse, cum Deus di-
 ligentes & prudentes semper adiunget, cum sapientiam rem Deo gratissimam
 esse dixerunt, cum Deus magnopere diligat sapientem. ad hoc autem expri-
 mendum illam Iouis filiam esse dixerunt sine matre, cû solus Deus verè sit
 sapiens,

sapiens, alii vero similitudine quadā . ut pateret quanta vis esset sapientiæ , illam armatam natam esse sinxerunt, cum sapiens nullas neq; fortunæ iniurias, neque humanam iniquitatem magni faciat, sed omnia consilio & patientia superet, omnemque suam spem in Deo collocarit . & quoniam initium sapientiæ est timor domini, hanc dixerunt antiqui protigauisse impios gigātes, qui neglecto Deorū immortalium cultu in Iouem insurgere conati sunt. omnis enim sapientia humana, quæ dissideat a diuina voluntate, inanis est & contemnenda, cum solus vir bonus & amicus Dei sit sapiens .

De Prometheus .

ENIMVERO ut demonstrarent omnem humanam prudentiam quæ a diuina voluntate dissentiret esse perniciosam mortalibus & insulsam, Prometheus fabulam introduxerunt, quem artes & dolos omnes excogitasse inquitunt, & ideo graui supplicia passum fuisse. Hunc aiunt columnæ alligatum fuisse, multaue grauia passum tandem reconciliatum fuisse Ioui, quia viris bonis plerumque pugnandum est cum infortuniis, atque soli propè mali vel fatui sunt fortunati . At cum brevis vita mortalium existat, qui multis molestias æquo animo pertulerit, ille Deo tandem sit amicus . quare per sapientiam Ioui tandem reconciliatus fuit .

De Atlante & Endymione .

NEQVE tamen putanda sunt omnia, quæ fabulosè tradita sunt ab antiquis, ad humanæ vitæ institutionem, vel ad vires naturæ exprimendas fuisse conficta : sicuti non necesse est in fertili agro nullam nasci plantam inuilem . Quæ de Atlante igitur & de Endymione prodita sunt memoriæ, illa de viris astronomicæ scientiæ peritis dicta sunt, postea ad illorum gratiam, ut cum suauitate ad posteros transmitterentur, ita fabulosis narrationibus fuerunt implicata .

De Fortuna .

NEQVE illa quidem, quæ memoriæ prodita sunt de fortuna, non singulari consilio fuerunt excogitata : quæ quid sit satis explicatū fuit in Phisicis ab Aristot. Sed ego, cum omnia diuina prouidentia gubernari putem, nihil fortunæ tribuendum verè sentio : sed nomen ipsum tributum fuisse fortunæ putarim, ut a cogitatione diuinæ potentiæ, cum molestiis, ut sibi videntur, præter dignitatem homines infestantur, deducerentur : atque in fictū nomen suas lamentationes & conuitia conicerent, quæ leuis & illuta, & cæca, & iniqua vocaretur. cū causæ nescirentur cur huic res aduersæ ferè omnes euenirent, at illi contra, nihil non ex sententia succederet .

De Apolline .

EXPLICATVM fuit in superioribus fabulis de mundi principiis, & mutis elementorum inter se mutationibus, deque animæ immortalitate, quod illa sempiterna sit in hominibus, quod vnus sit mundus ex vniuersa materia ;
& quæ